

Beslutningsforslag nr. B 70. Fremsat den 10. februar 1994 af Fischer (KF), Pia Christmas-Møller (KF), Grove (KF), Helge Adam Møller (KF), John Vinther (KF), Inge Dahl-Sørensen (V), Svend Aage Jensby (V) og Niels Anker Kofoed (V)

Forslag til folketingsbeslutning

om styrket indsats mod narkoproblemerne i Danmark

Folketinget opfordrer regeringen til i indeværende år at øge og styrke indsatsen mod narkoproblemerne i Danmark.

Følgende elementer bør indgå i indsatsen:

1. Styrket oplysning og holdningsbearbejdelse.
2. Bedre information i massemedierne.
3. Forstærket politiindsats mod narkokriminalitet.
4. Styrket politisamarbejde med andre lande.
5. Danske fængsler skal gøres stoffri.
6. Styrket social og beskæftigelsesmæssig indsats for narkomaner på afvænnning.
7. Restriktiv uddeling af metadon og tilbageholdelse af narkomaner i behandling.
8. Bedre støtte til de pårørende.
9. Øget offentlig brug af private behandlingshjem.

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med dette forslag er at reducere narkoproblemerne i Danmark drastisk gennem effektiv forebyggelse, bedre oplysning, fastholdelse af forbud og en styrket social- og politiindsats. Med beslutningsforslaget ønsker forslagsstillerne også at fastslå en kategorisk modstand mod en legalisering af narko, som på ingen måde vil bidrage til løsningen af Danmarks narkoproblemer, tværtimod.

I løbet af de seneste år er truslen fra narkokriminalitet mod det danske samfund øget markant, og prisen er derfor steget tilsvarende i menneskelige omkostninger og i kravene til det offentlige. Fra 1986 til 1992 er antallet af narkotikadødsfald næsten fordoblet (fra 109 til 208), og der er sket en drastisk stigning i antallet af personer, der er impliceret i overtrædelser af straffeloven og af lov om euforiserende stoffer. Det samme gælder stigningen i mængden af beslaglagt heroin. Og den internationale narkotikakriminalitet finder for tiden nye veje til udbredelse af dens forbryderiske handlinger. Udviklingen i Østeuropa har således medført et øget marked for salg og smugling af narkotika og for hvidvaskning af narkopenge.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad 1

Ved målrettet og decentral henvendelse til børn og unge lige fra folkeskole til og med gymnasium og tilsvarende uddannelsesniveau er det formålet at få dem til at vende sig mod narkotika.

Forældrene skal søges mere bevidstgjorte om deres ansvar over for deres børn og skal opfordres til at øge deres engagement omkring børnenes dagligliv. Forældrene skal gøres opmærksomme på symptomer på brug af euforiserende stoffer og skal generelt oplyses om narko. Skolerne skal således årligt afholde orienteringsmøder for forældrene om narkoproblemer.

Forslagsstillerne mener, at der er behov for en målbevidst og øget indsats for at ændre holdninger hos

udsatte grupper i befolkningen til euforiserende stoffer. Det skal bl.a. gøres klart for de unge, at et tilfældigt bekendtskab med den vanedannende narko ofte bliver indledningen til et liv som afhængige narkomaner.

Ad 2

Der skal i massemedierne informeres mere effektivt om risikoen ved narkotika og herunder også om nye modefænomener inden for euforiserende stoffer som f.eks. ecstasy og den brune rygeheroin. Ved en intensivning af information med inddragelse af førende reklameeksperter skal sandsynligheden øges for, at budskabet kommer ud til alle de relevante modtagergrupper. Indsatsen skal bl.a. være rettet mod de steder, hvor unge kommer i deres fritid, såsom ungdomsklubber, diskoteker, cafeer og andre »in-steder« især i hovedstadsområdet og i større provinsbyer.

Ad 3

I bekæmpelsen af narkotikakriminaliteten skal der gives politiet de bedst mulige arbejdsbetingelser, så efterforskningen kan gøres så effektiv som mulig og således, at det bliver mindre attraktivt for narkokøbmændene at handle i Danmark. Politiet skal have friere hænder til at kunne infiltrere narkoverdenen bl.a. ved, at de stramme regler for anvendelse af politiagenter lempes og ved, at der gives mulighed for, at vidner i alvorlige narkoretssager kan sikres anonymitet.

Denne indsats skal kombineres med en markant skærpelse af straffen for de alvorligste narkoforbrydelser. Strafferammen for omfattende handel med farlige stoffer skal ændres fra det nuværende maksimum på 10 år til fængsel på livstid i særdeles skærpente tilfælde. Kriminelle, der helt bevidst og for økonomisk vindings skyld medvirker til at ødelægge tilværelsen for massevis af mennesker, bør kunne idømmes lovens strengeste straf.

Disse tiltag skal medvirke til, at den internationale narkotikakriminalitet så vidt muligt går Danmark forbi.

I arbejdet med at bekæmpe narkokriminalitet bør politiet i højere grad end hidtil benytte adkomsten til at inddrage bevillinger, hvis det konstateres, at restaurationsejere tolererer salg af euforiserende stoffer på deres forretningsområder.

Politiet bør ligeledes, i videre udstrækning end tilfældet er i dag, være opmærksom på muligheden for at anvende dusører til borgere, som bidrager væsentligt med oplysninger, der fremmer efterforskningsarbejdet i grove narkosager.

Ad 4

Ud over dansk aktiv deltagelse i det eksisterende Interpol- og Europolsamarbejde skal der indgås aftaler med vore naboer mod øst i kampen mod narkobaronerne. Der er på grund af de nye udfordringer fra de åbne grænser i EU brug for nye initiativer, herunder et samarbejde der omfatter faglig og administrativ bistand til disse lande, bl.a. til udarbejdelse og gennemførelse af national lovgivning, personaleuddannelse og forskning. Det er af stor vigtighed, at der også indgås en aftale om informationsudveksling.

I en række lande rundt omkring i verden, hvor narkohandelen især flourerer, er nordiske politifolk på skift udstationeret. De leverer vigtige informationer til politiet i de nordiske lande. Dette samarbejde har været af særlig stor betydning i forbindelse med afdekning af narkoruterne fra Thailand til København. Dette nordiske politisamarbejde skal forstærkes og udbygges.

Det er nødvendigt med en vurdering af effekten af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, så der kan tages stilling til en evt. justering af loven. Det er vigtigt, at politiet som led i bekæmpelsen af den internationale narkohandel gives de bedste muligheder for efterforskning på tværs af landegrænserne. Der skal i større grad politisk fokuseres på de lande, der ikke samarbejder i udvekslingen af oplysninger.

Ad 5

Danske fængsler bør være stoffri, og det bør være grund til enrumsanbringelse, hvis indsatte er i besiddelse af euforiserende stoffer i fængslerne. Et første skridt i bestræbelserne på helt at fjerne euforiserende stoffer fra fængslerne skal være flere stoffri fængselsafdelinger til anbringelse af fængslede narkomaner, der ønsker at samarbejde om behandling.

Ad 6

Narkomaner på afvænnings skal have bedre muligheder for at klare sig selv både socialt og økonomisk, så de ikke føler sig umyndiggjorte i bistandssystemet, og samtidig skal de aktiveres. En forudsætning for, at dette kan lykkes, er, at narkomanerne flyttes væk fra det miljø, de kommer fra, og dermed væk fra deres kontakter til narkomiljøet.

Til dette formål skal der inden for de eksisterende økonomiske rammer forlods afsættes en vis pulje af de offentlige midler, der gives til beskæftigelsesfremmende og boligmæssige formål.

Ad 7

Metadonuddeling skal kun kunne ske på lægeligt ansvar og med fuld kontrol både ved indtagelsen samt i behandlingsforløbet. Ved at kontrollere, at metadonen indtages ved udleveringen, forebygges, at narkomanerne sælger deres ration for i stedet at købe andre euforiserende stoffer og på denne måde holder narkobagmændenes forretninger i gang.

For at undgå et sideløbende forbrug af hårde stoffer under metadonbehandlingen er det vigtigt, at der føres kontrol med narkomanerne også under behandlingsforløbet.

Der bør lægges afgørende vægt på, at metadonbehandling følges op af både egentlig lægelig behandling og sociale foranstaltninger enten i privat eller offentligt regi, ellers bliver behandlingen ofte blot en sovepude for narkomaner, som ikke kommer videre på deres vej mod en narkofri hverdag.

Som lovgivningen er i dag, er det amtsrådet, i København og Frederiksberg kommunalbestyrelsen, der træffer beslutning om, hvorvidt den pågældende amtskommune vil benytte sig af muligheden for at tilbageholde misbrugere, som på kontrakt er indgået i behandling. I de private institutioner er det institutionslederen, der træffer denne beslutning. Forslagsstillerne ønsker, at det pålægges de offentlige og private behandlingsinstitutioner at tilbyde narkomaner en behandling, der som hovedregel indebærer tilbageholdelse, hvis vedkommende undervejs ikke ønsker at fuldføre behandlingen.

Ad 8

I erkendelse af den store belastning, det er at være pårørende til narkomaner, skal amter og kommuner derfor tilskynde til dannelse af selvhjælpsgrupper, hvor pårørende til narkomaner har mulighed for at mødes og dele erfaringer, problemer og følelser. I sidste ende vil sådanne netværk også komme narkomanerne til gode.

Ad 9

I behandlingsregi skal der satses på et øget samarbejde mellem offentlige og private behandlingsinstitutioner. De gode erfaringer fra private klinikker bør

anvendes i det offentlige behandlingssystem, samtidig med at det offentlige inddrager private behandlingsmuligheder f.eks. ved at købe et større antal pladser på private institutioner.